

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનટટ્ઠિઃ કાર્યાં ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

કારતક

માગસર



અંક ૧-૨

પુસ્તક ૯૬



પ્રગટ :

: શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : વર્ષ ૯૭ સુ : વાર્ષિક ભવાજ્ઞ
પાસ્ટેજ સહિત ૬-૫૦

—: અનુક્રમણિક :—

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	શ્રી મહાવીર સ્વામિનું સ્તવન	મા. શામળભાઈ હેમચંદ દેસાઈ	૩
૨.	શ્રી જૈન સમાયણ	શ્રી ત્રિષ્ટિશલાકા ચરિત્રમાંથી	૪
૩.	શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણાર્થી	૬
૪.	સંત વાણી	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૭
૫.	શ્રવણ ભગવાન મહાવીર	વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી	૮
૬.	વિવિધ સમાચાર	લેખક	૯
૭.	સાચો પુરુષાર્થ	રતિલાલ માણેકચંદ	૧૦
૮.	કપુર સૌરભ	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૧
૯.	દેવ અરિહંત	મણીલાલ મો. ધામી	૧૩
૧૦.	વિશ્વમાન્ય ધર્મ	ચત્રભુજ હરજીભાઈ	૧૫
૧૧.	જ્ઞાનનો ધોરીપો	અમરચંદ માવજી શાહ	૧૬



ચોરાણુ વર્ષથી નિયમિત પ્રગટ થતું જૈન સમાજનું જીનામાં જુનું
ધાર્મિક નૈતિક માસીક

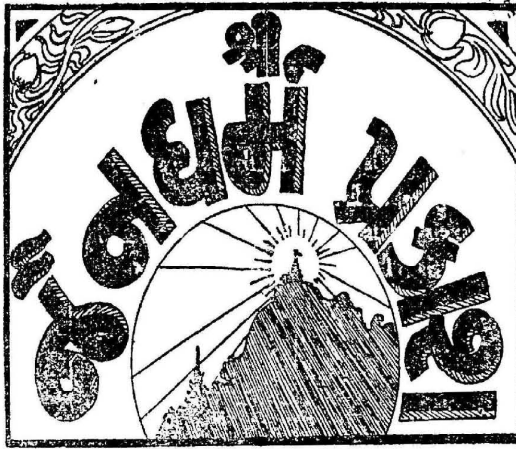
“ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ”

જેમા તત્વાજ્ઞાન, ધર્મકથા, ભક્તિપ્રધાન રસ સામગ્રી રજુ કરવામાં આવે છે. આપ
તેમા આપના ધંધાતાં વધુ વિકાસ અર્થે જાહેર ખખર આપો!

અમારા જાહેર ખખરનાં દર નીચે સુજબ છે.

ટાઈટલ પેજ (છંદણુ) ચોથુ આખુ પાનુ એક વખતના	રૂ. ૧૦૦-૦૦
ટાઈટલ પેજ નં. ૨ અથવા નં. ૩ આખુ પાનુ	રૂ. ૭૫-૦૦
અંદરનું આખુ પાનું	રૂ. ૫૦-૦૦
અંદરનું અર્ધું પાનું	રૂ. ૩૦-૦૦
અંદરનું પા પાનું	રૂ. ૨૦-૦૦

તા. ૬. અમારો આગામી અંક તા. ૭-૨-૭૮ નાં રોજ પ્રસીદ્ધ થશે.



પુસ્તક હક મુ.
અંક ૧-૨

કારતક-માગશર

વીર સં. ૨૫૦૨
વિક્રમ સં. ૨૦૩૬

શ્રી મહાવીરસ્વામિનું સ્તવન

(રાગ જયો જયો મેરે સાધુ)

આવો આવો હો વીર સ્વામી મારા અંતરમાં
કેધ માન માયા મમતાનો, અમ અંતરમાં વાસ
જય તુમ આવો ત્રિશલાનંદન પ્રકટે જ્ઞાન પ્રકાશ...આવો ૦ ૧
આત્મચંદન પર કર્મ સર્પનું નાથ અતિશય જોર
તે કૃત્યોને દુર કરવાને, આપ પધારો મોર...આવો ૦ ૨
માયા આ સંસાર તણી બહુ વરતાવે છે કેર
શ્યામ' જીવનમાં આપ પધારો, થાયે લીલાદહોર....આવો ૦ ૩

સ્વ. મા. શામજીભાઈ હેમચંદ દેસાઈ



શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી ત્રિપઘ્નિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

આગળ ચાલતાં એક મુની તેમના જોવામાં આવ્યા, એટલે તેમણે ભક્તિથી વંદના કરી. તેમની પાસેથી ધર્મ સાંભળીને બાંને જણાએ વ્રત ગ્રહણ કર્યું. ગુરૂની આજ્ઞાથી અનુકોશા કમલશ્રી નામની એક આર્યા પાસે રહી. કાળયોગે અત્યુ પામીને તેઓ સૌધર્મ દેવલોકમાં દેવતા થયા એક દિવસ પણ વ્રત આરાધ્યું હોય તો સ્વર્ગ સિવાય બીજી ગતિ થતી જ નથી. વસુભૂતિ ત્યાંથી સ્થવીને ગૌતાદય પર્વત ઉપર સ્થતુપુર નગરને ચંદ્રગતિ નામે રાજા થયો. અનુકોશા પણ ત્યાંથી સ્થવીને તે વિદ્યાધરપતિ ચંદ્રગતિની પુષ્પવતી નામે પવિત્ર ચરિત્રવાળી સતી સ્ત્રી થઈ. પેલી સરસા કૌઠ સંધીને જોઈ. નીકા લઈ અત્યુ પામીને ઇશાન દેવલોકમાં દેવીપણે ઉત્પન્ન થઈ. સરસાના નિરંદ્રથી પીડિત એવો અતીભુતી મૃત્યુ પામી, સંસારમાં ચીરકાળ ભમી અન્યદા એક હુંસને શિશુ થયો. એક વખતે બાજ પક્ષીએ ભક્ષણ કરવા માટે તેને ઉપાર્યો તેમાંથી સ્ખલના પામતાં તે કૌઠ મુનીની પાસે પડ્યો. કંઠે શ્વાસ આવેલ હોવાથી મુનીએ તેને નમસ્કાર મંત્ર સંભળાવ્યો તે મંત્રના મહાપ્રભાવથી મૃત્યુ પામીને તે કિન્નરજાતિના વ્યંતરમાં દશ હજાર વર્ષના આયુષ્યવાળો દેવ થયો. ત્યાંથી સ્થવીને વિદગ્ધ નામના નગરમાં પ્રકાશ સિદ્ધ રાજાની પ્રવરાવળી રાણીથી કુંડલમંડિત નામનો પુત્ર થયો. પેલો કથાન ભોગાસ-કતપણે મરણ પામી, ચિરકાળ ભવાટવીમાં ભમી ચક્રપુર નગરનાં રાજા ચક્રેન્દ્રના પુરોહિત ધુમ્રકેશની સ્વાહા નામની સ્ત્રીના ઉદરથી પિંગલ નામનો પુત્ર થયો. તે પિંગલ ચક્રેન્દ્ર રાજાની અતિસુંદરી નામની પુત્રીની સાથે એક ગુરૂની પાસે ભણતો હતો.

કેટલોક કાળ જતાં તે બંનેની વચ્ચે પરસ્પર અનુરાગ થયો, તેથી એક વખતે પિંગલ છળથી અતિસુંદરીનું હરણ કરીને વિદગ્ધ નગર આવ્યો ગયો. કળાવિજ્ઞાન વિજ્ઞાનો પિંગલ તૃણકાષ્ઠાદિ વેચીને પોતાની આજીવીકા ચલાવવા લાગ્યો. “નિર્ગુણીને તે જ યોગ્ય છે.” ત્યાં રહેલી અતિસુંદરી રાજપુત્ર કુંડલમંડિતના જોવામાં આવી એટલે તત્કાળ તેમને પરસ્પર અનુરાગ ઉત્પન્ન થયો રાજપુત્ર કુંડલમંડિતે તેનું હરણ કર્યું પરંતુ પિતાના ભયથી તે કૌઠ દુર્ગદેશમાં એક પદ્મી(નેહડો) કરીને તેની સાથે રહ્યો.

અતિસુંદરીના વિરહથી પિંગલ ઉન્મત્ત થઈને પુશ્વી ઉપર ભમવા લાગ્યો. એક વખતે ભમતાં ભમતાં આર્યશુપ્ત નામના આચાર્ય તેના જોવામાં આવ્યા. તેમની પાસેથી ધર્મ સાંભળીને તેણે નીકા લીધી, પણ તેણે અતિસુંદરી ઉપરનો પ્રેમ જરા પણ છોડ્યો.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

૫]

નહિ. પેલો કુંડલમંડિત પદ્મીમાં રહ્યો સતો ધ્યાનની જેમ છળ કરીને દશરથ રાજાની ભુમીને છુટવા દાગ્યો. ખાલચંદ્ર નામનો એક સામંત દશરથ રાજાની આજ્ઞાથી તેને ભુલાવો ખવરાવી, પકડી બાંધીને તેમની પાસે લઈ આવ્યો. કેટલેક કાળે દશરથ રાજાએ કુંડલમંડિતને પાછો છોડી મુક્યો જ્યારે શત્રુ દીન અને ક્ષીણ થઈ જાય છે. ત્યારે મોટા પુરૂષોનો કોપ શમી જાય છે પછી કુંડલમંડિત પિતાના રાજ્યને માટે પુશ્વી પર ભ્રમવા લાગ્યો. અન્યદા મુનીચંદ્ર નામના કોઈ મુની પાસેથી ધર્મ સાંભળીને તે શ્રાવક થયો. રાજ્યની ઇચ્છાએ મૃત્યુ પામીને તે મિથિલા નગરીમાં જનક રાજાની સ્ત્રી વિદેહાના ગર્ભમાં પુત્રપણે ઉત્પન્ન થયો. પેલી સરસા જે ધ્યાન દેવલોકમાં દેવી થઈ હતી તે એક પુરોહિતની વેગવતી નામે પુત્રી થઈ. તે તે ભવમાં દીક્ષા લઈ મૃત્યુ પામીને બ્રહ્મલોકમાં ગઈ ત્યાંથી ચ્યવીને વિદેહા રાણીના ઉદરમાં કુંડલમંડિતના જીવની સાથે જ પુત્રીપણે ઉત્પન્ન થઈ સમય આવતાં વિદેહાએ પુત્ર અને કન્યાના યુગલને જન્મ આપ્યો. તે જ સમયે પેલા ૧૫૦૦ મુની મૃત્યુ પામીને સૌધર્મકલ્પમાં દેવ થયા. તેણે અવધિજ્ઞાત્રથી પોતાનો પૂર્વભવ જ્ઞેયો, એટલે પોતાના પૂર્વભવના વેરી કુંડલમંડિતને જનક રાજાના પુત્રરૂપે જન્મતા દીડો. પૂર્વ ભવના વેરથી કોપ કરીને તેણે તેને જન્મતા જ હરી લીધા પછી તેણે વિચાર્યું કે— આને શિક્ષાત્વ ઉપર અક્રાવી હણી નાખું પણ ના, મેં પુર્વ ભવે હુકમ કર્યું કરેલું તેનું ફળ મેં અનેક ભવોમાં અનુભવેલું છે.

દેવથોગે મુનિપણું પ્રાપ્ત કરી હું આટલી ભુમિકા સુધી આવ્યો છું. તો બાળકની હાલ્યા કરીને પાછો અનંત ભવ પરિભ્રમણ કરનારો શા માટે થાકે? આ પ્રમાણે વિચારી તે દેવે કુંડલાદિક આભુષણોવડે તે બાળકને શણગારી, પડતા નક્ષત્રની કાંતિના ભરમને આપતા તે બાળકને ગૌતાઢ્યગિરિની દક્ષિણ શ્રેણીમાં રથનું પુર નગરના નંદને ધાનમાં શક્યા પર મુકે તેમ હળવેથી મુક્યો. આકાશમાંથી પડતી તે બાળકની કાંતિને જોઈને આ શુ થયું ? એમ સંભમ પામેલા ચંદ્રગતિ રાજા તેના પડવાના અનુસારે નંદન વનમાં ગયો ત્યાં દિવ્ય અક્ષકારથી ભુષીન તે બાળકને તેણે દીડો.

તરત જ તે અપુત્ર વિદ્યાધરપતિ ચંદ્રગતિએ તેને પુત્રપણે માનીને ચલણ કર્યો. અને રાજમહેલમાં આવીને પોતાની પ્રિયા પુષ્પવતીને અર્પણ કર્યો. પછી નગરમાં આવી આદોષણ કરાવી કે— આજે શુદ્ધગર્ભા દેવી પુષ્પવતીએ એક પુત્રને જન્મ આપ્યો છે. રાજાએ અને નગરજનોએ તેનો જન્મોત્સવ કર્યો પ્રથમના ભામંડલના સંબંધથી તેનું ભામંડળ પાડયું પુષ્પવતી અને ચંદ્રગતિના નેત્રરૂપ કુસુદમાં ચંદ્ર જેવો તે બાળક ખેચરીઓના હાથે લાલિત થતો વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. (કમશ)

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ

લેખક : શરણાર્થી

તેમની પછવાડે ચંદ્રચંદ્ર સિંહલ, બાબર કાંબોજ કેરલ અને દ્રાવીડ રાજ્યો સૈનિકો સહીત ઉભા રહ્યા. તેની પછવાડે સાઠ હજાર રથો લઈને મહાસેનના પિતા એકલો પર્વતની માફક ઉભો હતો. તેના રક્ષણ માટે ભાતુ ભામર ભારૂં અસિત, સંજય ભાતુ, ધુણુ કપિત ગૌતમ, શત્રુજય મહાસેન, ગંભીર બ્રહ્મવજ વસુવર્મા ઉદય, ઝલ-વર્મા, પ્રસેનજીત, પ્રકથર્મા વિકાંત અને ચંદ્રવર્મા રાજ એ સર્વ દેવતા રક્ષણ કરવાને ઉભા હતા. આ પ્રમાણે ગરૂડવજ (શ્રી કૃષ્ણ) બરાબર રીતે ગરૂડવ્યુહની રચના કરી હતી. તે સમયે શહેનદે અરિષ્ટનેમિને યુધ્ધની ઇચ્છાવાળી બાણીને વચ્ચે શસ્ત્રોસંહિત પોતાનો રથ આપીને માતલી સારથીને પ્રભુ પાસે મોકલ્યો. એટલે અરિષ્ટનેમિએ તે રથ અલકૃત કર્યો.

ગરૂડવ્યુહની રચના સંપૂર્ણ થતા રાજ સસુદ્રવિજયે પાંડવોની સમતીથી કૃષ્ણના અપુષ્પધું અનાધુષ્ટિને ગરૂડવ્યુહના સેનાધિપતી તરીકે અભિષેક કર્યો.

પોતાપોતાની સૈન્યની તૈયારી થતાં જ યુધ્ધના વાજિંચ વગાડવાની સાથે યુધ્ધનો પ્રારંભ થયો, ઘણા સમય પર્યંત બંને વ્યુહો એકબીજાને હુલેધ ઘડી પડ્યા. અનુક્રમે મગધેશ્વરના અંગ સૈનિકોએ સ્વામિભક્તિથી જ રહેલા ગરૂડવ્યુહના અંગ સૈનિકોના ભાગ કરી દીધા, કૃષ્ણે પોતાના સૈનિકોને સ્થીર કર્યાં તે વખતે દક્ષિણ અને વામભાગે રહેલા નેમિ અર્જુન તથા વ્યુહની ચાંચ જેવા અમુક ભાગે રહેલા અનાધુષ્ટિ, ક્રોધ સહિત આગળ દોડી આવ્યા. મહાનેમિએ સિંહનાદ શંખ, અર્જુન, દેવ શંખ અને અનાધુષ્ટિએ બલાહક શંખ મોટા તાદથી કુકવા માંડ્યો, જેથી જરાસંઘના સૈન્યો દ્વામ પામી ગયા એ ત્રણે મહારથી વીરો પારાવાર બાણોને વર્ષાવતા કટપોતકાળના વાયુની માફક આગળ આવ્યા જેથી ચક્રવ્યુહ આગળ મુખ્ય સાંધા તરફ શંકટવ્યુહ રચીને રહેલા શત્રુપક્ષના રાજ્યો તેમનું પરાક્રમ સહન ન કરી શકવાથી ઘણા ઉપદ્રવ પામીને નાસી ગયા. પછી તે ત્રણે મહારથીઓએ વન હસતીએ જેમ ગિરિનદીના તટને ભાંગે તેમ ચક્રવ્યુહને ત્રણ જગ્યાએથી તોડી નાખ્યો નદીના પ્રવાહની જેમ માર્ગ કરીને તેમાં પ્રવેશ કર્યો તેમની પછવાડે તેમના સૈનિકો ગયા એટલે તેમને રોકવાને રૂકિમ, હિરણ્યનાભ અને શિશુપાળ દોડી આવ્યા. રૂકિમે મહાનેમિને, શિશુપાળે અર્જુનને અને હિરણ્યનાભે અનાધુષ્ટિને રોકવા માટે પર્સ્પર ભયંકર યુધ્ધ કરવા માંડ્યું.

(ક્રમશઃ)

સંતવાણી

લેખક : રતિલાલ માણેકચંદ શાહ

સમ્યક્ત્વ રૂપી વર્ષારૂતુમાં, શ્રી વીતરાગ ગુરૂના ધ્વનિરૂપ મેઘ ગજના સાંભળીને
સુખ ઉપજે છે અને સુસુધ્ધિ જનોના ચિત્તરૂપી મથુર વિકસિત થયો છે. આત્મક્ષેત્રમાં
સાધક ભાવ રૂપી અંકુરા ઉગ્યા છે. અને અસંખ્ય પ્રદેશી ચૈતન્ય ભુમિમાં સર્વત્ર આનંદ
આનંદ છવાઈ ગયો છે....અહો! આજે મારે સમ્યક્રૂપી શ્રાવણ આગ્યો છે.

આવી આનંદકારી સમ્યક્ત્વરૂપી વર્ષારૂતુમાં સદા લયલીન રહેવાની ભાવના પૂર્વક
અંતિમ કડીમાં કહે છે કે:-

ભુલ ખુલ કર્હી મૂલત સૂઝત, સમરસ-જલ ઝરલાયો,

ભૂધર કયો નીકસે અબ ખાહિર, જિન નિરચુધર પાયો.....

....અબ મેરે સમકિત સાવન આયો.....

આત્મામાં સમ્યક્ત્વ રૂપી વર્ષા થતા ભુલરૂપી ધુળ કયાંય ઉડતી દેખાતી નથી અને
સર્વત્ર સમરસ રૂપી પાણીના ઝરણા કુટી નીકળ્યા છે. માટે કલાકાર કવિ (ભુધરદાસજી)
કહે છે કે, હવે ભુ-ધરે બહાર કેમ નીકળશે? હવે અમે અમારા નિજધરથી બહાર નહીં
નીકળીએ, કેમ કે નિરચુ કદી પણ નહીં ચુ'વે એવું ધર-અવિનધર આધ્યાત્મિક સ્થાન
અમે પ્રાપ્ત કરી લીધું છે. તેથી હવે તો ત્યાં જ રહીને અમે સમ્યક્ત્વ રૂપી શ્રાવણનો
આનંદ ભોગવશું આજ અમારે સમ્યક્ત્વ રૂપી શ્રાવણ આગ્યો છે.

શ્રમાણુ ભગવાન મહાવીર પ્રભુની ઉપદેશ ધારામાંથી તારવેલા

અમૃતબિંદુઓ

૧ આત્મા અનાદિ છે અનંત છે. આત્માની ઉત્પતિ પણ નથી અને મરણ પણ
નથી. આત્મ ત્રણેય કાળમાં શાશ્વત છે.

૨ આવા આત્માઓ વિશ્વમાં એક નહિ પણ અનંતાનંત છે. પ્રત્યેક આત્માનું
મૌલિક સ્વરૂપ એક સરખું છે.

卐(૭)卐

શ્રવણ ભગવાન મહાવીર

લેખક વિજય લક્ષ્મીચંદ્ર

પરમાત્મદશાના એ પ્રકાર

પરમાત્મદશા એ પ્રકારની હોય છે. એક પરમાત્મદશામાં સ્વ. કલ્યાણની જ પ્રધાનતા હોય છે. જ્યારે બીજા નંબરની પરમાત્મદશામાં સ્વ કલ્યાણની પ્રધાનતા સાથે વિવિધા સર્વ જીવોના કલ્યાણ માટેના પુરુષાર્થની પણ તેટલી જ પ્રધાનતા હોય છે. પ્રથમ નંબરની પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત કરનારા જીવાત્માઓ અનંત સંખ્યામાં હોય છે. પણ બીજા નંબરની પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત કરનારી વિભૂતિઓ એક એક કાળ પ્રવાહમાં (જેન દર્શનની અપેક્ષાએ એક ઉત્સર્પિણી-એક અવસર્પિણી કાળમાં) ફક્ત ચૈવીશની સંખ્યામાં જ થાય છે. એ વિભૂતિઓ તીર્થંકર, ઇશ્વર, પ્રભુ વગેરે વિશિષ્ટ નામોથી ઓળખાય છે. જેન દર્શનમાં તીર્થંકરોની સંખ્યા ૨૪ અને હિંદુઓમાં અવતારી પુરુષોની સંખ્યા પણ ૨૪, સર્વત્ર પસિદ્ધ છે.

નંદનસુનિ અને પરમાત્મ દશા સાથે તીર્થંકર

પદની યોગ્યતા

ભગવાન મહાવીર પહેલા પ્રકારની પરમાત્મદશાને પ્રાપ્ત કરનારા ન હતા પરંતુ પોતાને પરમાત્મદશા પ્રાપ્ત થવા સાથે વિવિધા સર્વ જીવોને પણ એ અનંત સુખના સ્થાનની પ્રાપ્તિ થાય એ માટેના પુરુષાર્થની પ્રધાનતાવાળા હતા. નયસારના જીવનમાં જ્યારે આત્મદર્શન કેવા સમ્યગ્દર્શન થયું ત્યારે જ એ સમ્યગ્દર્શનમાં અન્ય જીવોના આત્મદર્શનની અપેક્ષાએ બીજાં જે વિશેષતા હતી પણ પચીસમા નંદનસુનિના ભવમાં એ વિશેષતા ફાલીકુલી અને તીર્થંકર પ્રભુ કેવા ઇશ્વર થવાની હાયકાત સંપૂર્ણ તથા નિશ્ચિત બની. આ નંદનકુમાર એક રાજવીના સુપુત્ર અને યુવરાજપદે હતા. પણ હવે અંતરમાં અજવાળા કાયમી હોવાના કારણે પ્રિયમિત્ર ચક્રવર્તીના ભવમાં અપૂર્ણ રહેલ સાધનાનો પુનઃ પ્રારંભ કર્યો એક સમર્થ ત્યાગી ગૌરાગી આચાર્યદેવ પાસે નંદનકુમાર દીક્ષીત થયા જે દિવસે દીક્ષિત થયા તે જ દિવસે જીવન પર્યાંત એક એક માસના ઉપવાસ કરવાની ઉચ્ચ પ્રતિજ્ઞા મહાશ્વ કરી. પોતે તો પોતાની સાધનાનાં માર્ગમાં ખુબ પ્રગતી આધી રહ્યા હતા

(કેમશ)

૬-(૮)-૬

વિવિધ સમાચાર

૬

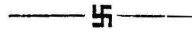
આભાર

(૧) શ્રી હિઝાં કામ્પ્સી લિમિટેડના શેઠશ્રી તરફથી દરવર્ષની માફક આવશે પણ વિક્રમ સંવત ૨૦૩૪ની સાલના જૈન કાર્તીકી પંચાગ સભાના સભાસદ બંધુઓ તેમજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશના માસીક વાચક બંધુઓને ભેટ આપવા માટે મોકલાવેલ છે જે આસો માસના અંક સાથે રવાના કરવામાં આવેલ હતા. તેમજ સ્થાનિક દરેક જૈન ભાઈઓ તથા બહેનોને પોતાના ઘર માટે પંચાગ અપાયેલ હતા. તેઓશ્રીની સભા પ્રત્યેની લાગણી માટે સભા તેમનો આભાર માને છે.

(૨) કા શુદ્ધ ૧ ને દીવસે શેઠ શ્રી રમણીકજીભાઈ ભોગીલાલ તરફથી સભાના સભાસદ ભાઈઓને દુધપાન કરાવવામાં આવેલ તથા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભામાં જ્ઞાન પંચમીને દીવસે સભા તરફથી સુંદર જ્ઞાનની રચના કરેલ અને સારી એવી સંખ્યામાં લોકોએ દર્શનનો લાભ લીધેલ હતો તથા કા શુદ્ધ ૬ ને દીવસે જ્ઞાન સમીપે પંચજ્ઞાનની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

(૩) સ્વ. કુવરજીભાઈ આણંદજીની પુણ્યતિથી

સંવત ૨૦૩૪ના પોષ શુદ્ધ ૧૧ ને ગુરુવાર તા. ૧૬-૧-૨૦૩૪ના સ્વ. કુવરજીભાઈ આણંદજીની તેત્રીશમી સંવત્સરી દીન નિમિત્તે સભાના હોલમાં પ્રભુજી પધરાવી પાર્થનાથ પંચકલ્યાણકુની પુજા શેઠશ્રી છોટાલાલ નાનચંદ જેન જશકુવરજેન કુવરજી તથા શેઠશ્રી પોપટલાલ સાકલચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવશે તે સર્વે ભાઈઓને પધારવા આમંત્રણ છે.



વિદાય

ધર્મપ્રેમી સજ્જનો પુનિત પદે પધારજો,
અંતર આભાર પુષ્પ અર્પીએ સ્વીકારજો....ધર્મ.

સત્કાર્યમાંહિ સાથ આપી સાધનોથી સહાય આપી,
આશીષ અમ અંતરનાં શુભ સર્વથા થજો....ધર્મ.

ભુત પ્રાણી સુખી થાઓ, વેર દેવ સમી જાઓ,
અહિંસા અવનીમાં હીએ. ધર્મ વિજયી થજો....ધર્મ.

“સીતારામ”

સાચો પુરુષાર્થ

લેખક રતિલાલ માણેકચંદ શાહ

ધણા લોકો ધર્મ આચરવા માટે ઉત્સુક હોય છે, પરંતુ તેઓને સાચો ધર્મ કેવો હોઈ શકે? તેની સમજ ન હોવાને કારણે અધર્મને ધર્મ માની તે પ્રમાણે વર્તતા હોય છે. એટલે કે સંસાર બધારતા હોય છે. સંસારના વિષયકથી છુટવાને બદલે નવા બંધનો ઉભા કરતા હોય છે જેને શાસ્ત્રોમાં મિથ્યાત્વ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. મિથ્યાત્વ (અજ્ઞાનદશા)ને શાસ્ત્રોમાં મહાપાપ તરીકે વર્ણવેલ છે. જે પાપ અજ્ઞાનદશાને કારણે આપણે ઉપાર્જન કરતા હોઈએ છીએ. એટલે પ્રથમ તો મિથ્યાત્વથી અલિપ્ત થઈ સાચો ધર્મ કેને કહેવાય તે સમજવું પડયો તો જ અધ્યાત્મ માર્ગ આગળ વધી શકાય. તે સમજ્યા વગર જે કાંઈ ધર્મને તામે કરશો તે અધર્મ જ હશે તે ન ભુલવું જોઈએ માટે વાસ્તવિક ધર્મ શું છે? તે સમજવા પ્રથમ પ્રયત્નશીલ બનીએ જેથી સંસારના બંધનો દુર થાય અને સાચા સુખનો આવિસ્કાર થાય.

વાસ્તવિક અધ્યાત્મ માર્ગની શરૂઆત સમ્યગ્દર્શનથી થાય છે. પ્રથમ સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત કરવું અત્યંત આવશ્યક છે સમ્યગ્દર્શનનો આવિષ્કાર કરવા માટે આત્માની અંશે અનુભૂતિ કરવી જરૂરી છે અને તે માટે પ્રથમ આત્માથી આત્માને ઓળખાવો આવશ્યક છે. આત્માથી સાધવા માટેની સાચી લગન લાગી હશે તો વિશ્વમાં કોઈ એવી તાકાત નથી કે તેમ કરતા રોકી શકે તે માટે તું સંપૂર્ણ સ્વતંત્ર છે, આત્માથી સાધવાની જેને ખરેખર ધગશ છે, ત્યાં સકલ વિશ્વ તેને આત્માથીની પ્રાપ્તિમાં અનુકૂળ પરિણમી જાય છે અને તે આત્મા જરૂર આત્માથીને સાધી લે છે, સમ્યગ્દર્શનને શાસ્ત્રોમાં યોધા ગુણસ્થાનક તરીકે અંકિત કરવામાં આવ્યું છે, ત્યારબાદ પાંચમાં ગુણસ્થાનકે સાચું શ્રાવકપણું તેમજ છઠ્ઠાગુણસ્થાનકથી સાધુપણાની શરૂઆત થાય છે (એટલે કે ચારિત્રદશાનું ત્રગટીકરણ થાય છે) ભેદ જ્ઞાનપૂર્વક ભેદ એવા આત્માના અનુભૂતિ કરી શકાય છે, જ્યારે જીવ ભેદ જ્ઞાન કરે છે, ત્યારે તે આત્મવેદથી પાછો ફરે છે, એટલે કે બંધભાવથી અલિપ્ત થઈને મોક્ષમાર્ગની સાધનામાં આગળ વધે છે. દુઃખપ્રદ એવા આત્મવેદ અને સુખરૂપ એવો જ્ઞાન સ્વભાવ એ બંને અલગ છે. એવું ભેદ જ્ઞાન કરનાર જીવ તે ક્ષણે જ જ્ઞાન સ્વભાવ સાથે એકતા સાધીને આરત્રવેદથી અલગ આવા જ્ઞાન પરિણામનું નામ ભેદજ્ઞાન છે તેના થકી જ જ્ઞાની ને પિછાની શકાય છે. આવા જ્ઞાની સમજે છે કે હું પરથી ભિન્ન, વિકાર રહિત શુદ્ધ છું ને જ્ઞાન-દર્શનથી પરિપૂર્ણ છું જ્ઞાનથી જુદા જે કોઈ ભાવો છે તેની સાથે મારે કાંઈ નિસબત નથી. આ પ્રમાણે ભેદ જ્ઞાની આત્મ-અશાર અને દુઃખપ્રદ અશરણ એવા સંસારમાં નહીં અગો. દતા પરમ સારભૂત અને શરણરૂપ એવા સ્વસ્વરૂપ તરફ દ્રષ્ટિ કરે [ક્રમશઃ

કપુર સૌરભ

લેખક : અમરચંદ માવણ શાહ

(સ્વ. પૂજ્ય સન્નિધ્ય સદગુણાનુરાગી અગ્રેષ્ઠ સાધુ સુનિશ્ચી કપુરવિજયજી મહારાજ સાહેબ મહાન ગુરુ) વૃદ્ધિચંદ્રજીના શિષ્ય રત્ન હતા તેઓશ્રી વદલભીપુરના વતની હતા તેઓશ્રીના જન્મ સંવત ૧૯૨૫માં થયો હતો તે સમયમાં તેઓશ્રી મૈત્રીક સુધીને વ્યવહારીક અભ્યાસ કર્યો હતો. તેઓશ્રી આદર્શ સાધુ હતા તેઓશ્રીનું ચારિત્ર પવિત્ર હતું. તેઓશ્રીની સાદાર્થ અને નિરુપહતા પ્રશંસનીય હતી. મારે તેઓશ્રીના પરિચય સંવત ૧૯૭૭માં હું ૧૩ વર્ષની ઉંમરે શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળમાં વિદ્યાઅભ્યાસ માટે દાખલ થયેલ ત્યારે મને તેઓશ્રીના શત્રુજ્ય તીર્થની યાત્રા કરી આવતા કોટવાળ ધર્મશાળામાં પ્રથમ દર્શન થયા, હું પરછેગામનો વતની પરછેગામમાં શ્રી કપુરવિજય જૈન પાઠશાળામાં હું લખતો એટલે નામથી પરિચિત હતો આજે પ્રત્યક્ષ દર્શનથી મારો આત્મા તેઓશ્રી પ્રત્યે આકર્ષાયો અને જ્યારે જ્યારે રજા હોય ત્યારે રમવા લમવાનું છોડી દઈ તેઓશ્રીના સાનિધ્યમાં જ આખો દિવસ રહેતો અને મને તેઓશ્રીનો સંતસંગ ખુબજ ગમી ગયો. તેઓશ્રીએ મને નાના નાના ધાર્મિક પુસ્તકો આપ્યા મને નાની નાની બાધાઓ આપી. મને સં. ૧૯૭૯માં યોગનિષ્ઠ આ. મ શ્રી વિજય કેસરસૂરિએ પ્રકાશીત કરેલી “આત્મજ્ઞાન પ્રવેશીકા” આપી તે વાંચતા મને આત્મજ્ઞાન યોગ અધ્યાત્મ ઉપર આકર્ષણ થયું ઝૂંઝૂં અહાનમઃનો વાપ જપવા લાગ્યો બધા વિધાર્થીઓથી બુદ્ધ જ માફ વર્તન અને પરિવર્તન આપ્યું આ બંને પરમપુરૂષો મારા જીવનમાં પરમ ઉપકારી નિમિત્ત થયા છે. પૂજ્ય કપુરવિજયજી મહારાજને ૧૦૮ વર્ષ જન્મથી ગણતા ૨૦૩૩માં થા. છે અને પૂજ્ય કેસરસૂરિની શતાબ્દિ ઉજવાય છે આ પ્રસંગે શ્રી કપુરવિજયજી લેખ સંગ્રહના ૯ ભાગ તેઓશ્રીના લેખોના શ્રી કપુરવિજયજી સ્મારક સમિતિ તરફથી પ્રગટ થયેલ છે તેમાંથી ૧૦૮ પુષ્પો ચુંટીને તેની માળા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ માસીક દ્વારા પ્રસારીત કરે છે. લેખોના મોટે ભાગે આ માસિકમાં જ છપાયેલા રહ્યા પૂજ્ય કુવરજીભાઈ આજુદજી તેમના સહાધ્યાયી હતા સમકાલીન હતા.

૧ જેઓ યથાર્થ ક્ષમા ગુણનું સેવન કરે છે તેઓજ દયા ધર્મનું ખરી રીતે પાલન કરે છે. કરી શકે છે દયા ધર્મ સર્વોત્તમ ધર્મ છે તેનું યથાર્થ સેવન આરાધન કરવા માટે ક્ષમાગુણ આદરવાની અતિ આવશ્યકતા જણાવી છે ક્ષમાગુણ નમ્રતા રાખવાથી આવે છે, તેથી નમ્રતા અથવા વિનય ગુણ ધારણ કરવાની પણ ખુબ જરૂર છે.

❧-(૧૧)-❧

૨. શ્રમણપણું સાધુપણું ખરેખર ક્ષમા ઉપશમણુ (સમતાણુ)ની પ્રધાનત્વવાળું જ વખણેલું છે સમતાણુ વગર સાધુપણાનો ખરો સ્વાદ મળી શકતો નથી સમતા રસમાં નિમગ્ન રહેવું ગમે તેવા ઉપસર્ગ, પરિષદમાં ખેદ કરવો નહિ પરંતુ સમભાવે તે સર્વ સહન કરવા દૃઢતા રાખવી એ જ સાધુપણાની ખરેખરી શોભા છે.

૩. દરેક માંગસિક પ્રસંગે વિદેશી ભણ્ડ વસ્તુઓથી આપણે પરહેજ રહેવું અને સ્વદેશી પવિત્ર વસ્તુઓનો જ ઉપયોગ કરવો અને કરાવવો.

૪. આપણા પવિત્ર તીર્થોની રક્ષા અર્થે આપણાથી અને તેટલો સ્વાર્થ ત્યાગ કરવા આત્મસોગ આપવા તૈયાર રહેવું.

૫. કોઈપણ જાનના કુવ્યસનથી સહંતર દુર રહેવું અને આપણી આસપાસ યાને એનાથી દુર રહેવા પ્રિતિભરી પ્રેરણા કરવી.

૬. શાંતરસથી ભરેલી જીન પ્રતિમાને જિનેશ્વર તુલ્ય ક્ષેત્રી આપણે તેવા જ અવિકારી થવા પૂજા અર્ચાદિક પ્રેમથી કરવા કરાવવા જનતુ લક્ષ રાખવું.

૭. આત્મ શાંતિને આપનારી જિન વાણીનો લાભ મેળવવા (સાંભળવા) માટે પ્રતિદિન થોડો ઘણો વખત પ્રેમ પૂર્વક પ્રમાદ રહિત પ્રયત્ન કરવા.

૮. શરીર નિરોગી હોય તો જ ધર્મ સાધન રૂઢી રીતે થઇ શકે માટે શરીર આરોગ્ય સાચવવા પુરતી સંભાળ રાખવી.

૯. આવકના પ્રમાણમાં જ ખર્ચ રાખવું અને બિન જરૂરી ખર્ચ બંધ કરી બચેલા નાણાનો સહઉપયોગ કરવાં કરાવવા લક્ષ રાખવું.

૧૦. જ્ઞાનદાન સમાન કોઈ ધન નથી એમ સમજીએ કાર્યમાં યથાશક્તિ રૂઢાય કરવી અને તત્વજ્ઞાનનો ફેલાવો થાય તેવો પ્રબંધ કરવો કેમકે શાસનની ઉન્નતિનો ખરો આધાર તત્વજ્ઞાન ઉપર અવલંબી રહેલો છે.

૧૧. આપણા જૈન ભાઈ બહેનોમાં અત્યારે ઘણે ભાગે કળા કૌશલ્યની ખામીથી પ્રમાદ ચરણધી, અગમચેતીપણાના અભાવથી અને નાતવરા વિગેરે નકામા ખર્ચ થતા હોવાથી જે દુઃખભરી હાલત થવા માંડી છે, તે જલદી દુર થાય તેવી તાલીમ કેળવણી દેશકાળને અનુસારે ઉછરતી પ્રજાને આપવા દરેક યોગ્ય સ્થળે ગોઠવણ કરવી. (ક્રમશઃ)

દેવ અરિહંત

લેખક : મણીલાલ ચૌ. ધામી

દરેક જ્ઞાતિમાં પોતાના ઇષ્ટદેવ હોય છે તેમ જૈન જ્ઞાતી પણ પોતાના ઇષ્ટદેવને માને છે. તે સામાન્ય અપેક્ષાએ પંચ પરમેષ્ઠી દેવ છે. વિશેષ રૂપે કહીએ તો તે અરિહંત દેવ છે. જૈન સમાજમાં નમોકાર મંત્રનો બહુજ મહીમાં છે. તેમાં અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય ઉપાધ્યાય ને સર્વ સાધુને નમસ્કાર કરેલ છે. તે બધા મંગળમાં ઉત્તમ મંગળ છે ને સર્વો પાપોનો નાશ કરવાવાળો મહા મંત્ર છે તેમાંથી પહેલા બે અરિહંત અને સિદ્ધ દેવ છે બાકીના આચાર્ય ઉપાધ્યાયને સાધુ ગુરુઓ છે દરેકનું સ્વરૂપ શું છે તે બાણવું જરૂરી છે અરિહંત એટલે જેણે ચાર ઘાતિયા કર્મોનો નાશ કર્યો છે જેવા કે:- જ્ઞાનાવર્ણી, દર્શનાવરણી, મોહનીય અને અંતરાય કર્મ આચાર કર્મનો નાશ કરવાથી અરિહંત પદ પ્રાપ્ત કરે છે જે સર્વજ્ઞ કહેવાય છે ને લોકલોકને તે પદાર્થોની સર્વ પચાથેને યુગવત બાણે છે અરિહંત ભગવાન છેતાલીશ ગુણ સંહિત અને અઢાર દોષ રહિત હોય છે. ૪૬ ગુણ જેવા કે —

૩૪ અતીશય, આઠ પ્રતિહાર્યને અનંત ચતુષ્પત્ય હરે ચૌત્રીસ અતીશયો કયાં કયાં છે તો ૧૦ જન્મના ૧૦ દેવજ્ઞાનનાં અને ૧૪ ઇંદ્ર દ્વારા થયેલ.

અરિહંત ભગવાન જન્મે છે ત્યારે નીચે પ્રમાણે દશ અતીશયો હોય છે (૧) અત્યંત સુંદર શરીર (૨) અતી સુગંધમય શરીર (૩) પરસેવા રહિત શરીર (૪) મલ-મુત્ર રહિત શરીર (૫) હીતમીત વચન બોલે (૬) અતુલ બળ હોય (૭) લોહી દુધ જેવું હોય (૮) શરીરમાં એક હજાર ને આઠ ગુણ હોય (૯) સમ ચતુર રત્ર સંસ્થાન (એટલે દરેક અવયવ શરીરના સરખાને દેહીધવાન હોય) (૧૦) અને વજ્ર વૃષભ નાચર, સહનન (એટલે હાડકા વીગેરે બહુ મજબુત હોય છે આવી રીતે અરિહંત ભગવાનનો જન્મનો મહીમા હોય છે.

પછી જ્યારે કેવળજ્ઞાન થાય છે ત્યારે પણ દશ જાતના અતીશયો હોય છે જેવાકે (૧) ન્યાં અરિહંત ભગવાન હોય તેની આસપાસ એકસો જોજન સુધીમાં સુકાળ જ હોય દુકાળ હોય જ નહિ. (૨) આકાશમાં ગમન કરે છે (૩) અહંતનું સુખ ચારે બાજુ દેખાય છે (૪) અદ્યાનો અભાવ હોય છે (૫) ઉપસર્ગ રહીત હોય છે (૬) આહાર કવદ્ધા આહાર નથી હોતો પરંતુ અંતરંગ શુદ્ધ પરિણામથી જ ભુખ લાગતી નથી

★-(૧૩)-★

૧૪]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

(૭) બધી વિદ્યાના જાણકાર (૮) નખ ને વાળ વધે નહિ (૯) આંખની પાપણુ પલકે નહિ (એકમારી નજર હોય છે) (૧૦) અરહંત ભગવાનની છાયા પડતી નથી આવા દશ અતીશયો દેવળજ્ઞાન થતા અરિહંતને હોય છે હવે ચૌદ અતિશયો દેવો દ્વારા કરેલ હોય છે જેવા કે:-

૧ અહંત ભગવાનની ભાષા અર્ધ માગધી હોય છે ૨ દરેક જીવો પ્રાણી માત્ર સાથે મિત્રતા હોય ૩ બધી દિશાઓ નીર્મળ હોય છે ૪ આકાશ પણ નીર્મળ હોય છે ૫ દરેક રૂતુના ફળકુલ ધાન્ય આદિ એક સમયમાં ફળે છે ૬ એક જોજન પુથવી સાદું કાચ જેવી સ્વચ્છ હોય છે ૭ અહંત ભગવાન ચાલે ત્યારે તેનાં પગની નીચે સોનાનું કમળ હોય છે. (દેવોએ બનાવેલ) ૮ આકાશમાં જય જય ધ્વની થાય છે ૯ સુગંધમય જલની વૃદ્ધિ થાય છે ૧૦ પવનકુમાર દ્વારા ભુમી ઉપરથી કચરો કાંટા સાફ કરેલ હોય છે ૧૧ સમસ્ત જીવો આનંદમાં આવી જાય છે ૧૨ અહંત ભગવાન જેમાં જ્યાં જાય ત્યાં આગળ ધર્મચક્ર ચાલે છે જેમકે (પુતળીગાડી) ૧૩ અપર મંગળ જેવાકે છત્ર ચમર ધન્ય ઘંટ આદિ સાથે હોય છે ૧૪ સુગંધમય પવન વાય છે. આવી રીતે ચૌદ અતિશયો અહંત ભગવાન જાપ છે કે હોય છે ત્યાં થાય છે

અરિહંત ભગવાન બાહ્યદ્રવ્યથી આઠ પ્રાતિકાર્યથી યોગબાધ છે પહેલાના જમાનામાં દરેક દેરાસરોમાં અહંત ભગવાનની પ્રતિમા સાથે યોગબાણુરૂપે આઠ પ્રતીકાર્ય રાખવા જેવા કે: અહંતની પ્રતિમા પછળ અશોકવૃક્ષ સીંડાસનમાં બીરાજમાન હોય ઉપર ત્રણ છત્રો હોય (૪) ભા મંડળ હોય (ભગવાનના જ્ઞાનનો પ્રકાશ) (૫) દીવ્ય ધ્વનીરૂપે ઝુંઝું ઓડમ હોય છે (૬) પુષ્પવૃષ્ટિ દેવો દ્વારા થતી હોય છે. (૭) ભગવાનને ચોસઠ ચામર ઇન્દ્રો દ્વારા ઢોળાતા હોય છે અને (૮) હુદુલી માટે ઘંટ હોય છે, આ પ્રમાણે આઠ પ્રતીકાર્યથી આપણે અહંત ભગવાનની પ્રતિમા યોગબાધી શકીએ છીએ. હવે અંતરંગ દ્રવ્યથી અહંત દેવ અઠાર દોષ રહીત હોય છે જેવા કે:-

અહંત ભગવાનને ૧ જન્મ નથી ૨ ઘડપણ નથી ૩ તરસ લાગતી નથી ૪ ભુખ લાગતી નથી ૫ આશ્ચર્ય પામતા નથી. ૬ ખેદ પામતા નથી ૭ હુઃખ હોતું નથી. ૮ રોગ હોતો નથી. ૯ શોક હોતો નથી ૧૦ મહ (અભીમાન) હોતો નથી ૧૧ મોહ હોતો નથી ૧૨ ભય હોતો નથી. ૧૩ નિંદ્રા હોતી નથી. ૧૪ ચીનતા હોતી નથી. ૧૫ પસીનો થતો નથી ૧૬ રાગ થતો નથી ૧૭ ક્રોધ થતો નથી. ૧૮ અને મરણ થતું નથી. આ અઠાર દોષ અહંત દેવને હોતા નથી.

આ ઉપરાંત અહંત ભગવાનને ચાર ધાતીય કર્મનો નાશ કર્યો નથી. ચાર અનંત ચતુષ્ટયમય થયા જેવા કે :-

(કમશ)

વિશ્વમાન્ય ધર્મ

લેખક : શાહ ચમભુજ હરજીવનદાસ

જગજન કહે પાપાણુને, મુજપગ પરતું પડ; કળતર દુઃખ ઉતારવા, સુખ બદલે ચડી કળ. ૨૭૫	જંગલ ઝાડે જઈ વસે, મન વચકાય સુભોગ; મંગલમેલ આત્મા વસે, જીવન સાર્ય સંયોગ. ૨૭૬
તનમનધન ઘેલા જનો, પશૂપક્ષી જીવન; તનમનધન મેલો જનો, ગળી ડાઘ પીવન. ૨૭૬	સંગિતશાસ્ત્ર ભેદ બે, અભ્યંતરને બાહ્ય; યોગાનુભવ અભ્યંતરે, બાહ્ય અભ્યાસેસ્હાય. ૨૮૦
કરકરાવ અનુમોદવું, સરખાદ્ધન સંસાર; જ્ઞાની અજ્ઞાની સૌલહે, લાભાલાભ અપાર. ૨૭૭	તાલ સૂરને રાગ ત્રણ, મનવચકાય સંયોગ; તાલમનવચ સૂરપણ, રાગકાય પ્રયોગ. ૨૮૧
મંગલમેલે જઈ વસે, મનવચકાય સુભોગ; આત્મા જંગલ જઈ વસે, જીવન સાર્ય વિયોગ. ૨૭૮	સ્વર્ગપાતાળ જ્યોતિષનોહ, જ્યોતિષ મૃત્યુલોક; ઉત્પતિલયના કાયભુત, નવેશ્રેણી દેવલોક. ૨૮૨

(કેમશ:)



No. Reg G BV-37

જ્ઞાનનો ધોરીઓ

ધોરીઓ વહેતો વહેતો અહીં આવીઓ... રે,
 જ્ઞાના મૃતના નિર્મળ નીર
 નવપલ્લવીત કહે આત્મ બાગને રે,
 એમાં હરીયાળા ઉગ્યા લીલા છોડ...ટેક ૧
 એમાં ખીલ્યા પુષ્પો શુભાભના રે,
 એની સુવાસ પ્રસરે અપાર,
 કરે પિત્ત પ્રસન્નતા શાંતિની રે,
 એ તો ધરે આત્માનું ધ્યાન....ટેક ૨
 એ પુષ્પો ચડાવ્યા ભગવાનને રે,
 અને પૂજ્યા પ્રભુના પાય
 ઘણો કર્યો ઉપકાર પામર પરે રે,
 સદ્ગુણ વહાવે પ્રભુ ધોધ...ટેક ૩
 સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન તણી શુદ્ધતા રે,
 કરે ચારિત્રના પરિણામ,
 અહિંસા સંયમ તપ પાળના રે,
 આનંદ પ્રેમને શાંતિ પામ...ટેક ૪
 એણે હર્ષ શોક રાગ દ્વેષ ત્યાગીઆ રે,
 સંકલ્પ વિકલ્પનો કર્યો જય,
 એણે પરભવ પર દ્રવ્ય છોડીયા રે,
 વિવચ કપાયનો કર્યો ત્યાગ...ટેક ૫
 ઊં સત ચિદાનંદ પામીયા રે,
 અહિંત વિતરાગ સ્વરૂપે થાય,
 નિર્વિકલ્પ શાંતિમાં સ્થીર તારે
 'અમર' આનંદ મંગળ થાય...ટેક ૬

—અમરચંદ માવજી શાહ

પ્રકાશક : જયંતિલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમાજ-ભાવનગર.

મુદ્રક : કુતેચંદ ખોડીદાસ ગાંધી, શ્રી અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ખારગેહટ, ભાવનગર. ફોન : ૪૬૪૦